

Előfizetési árak:
Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNY.

Hirdetéseket
és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal mérsékelt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok
kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valamint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és kiadó-tulajdonos:
S I M A F E R E N C Z.
Felelős-szerkesztő:
K O V Á T S K Á L M Á N.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Kossuth Ferencz szózata.

(P.) Az az ut, a mit a hazatérő Kossuth Ferencz az ország határáról Budapestig megtett, valóságos diadalut volt; s az a fogadtatás, melyben a fővárosban részesült, a szó szoros értelmében fejedelminek nevezhető.

Mindenütt nagy néptömeg várta és éljenezte, a nevezetesebb állomásokon pedig küldöttségek fogadták a nagy számú fiát. Budapesten százezer főnyi tömeg — közte a különböző egyletek számtalan küldöttsége s a függetlenségi és 48-as párt sok tagja — várta a pályaházban, és állott sorfalat az utcákon, hogy a lelkesedés riadalával üdvözölhesse a legnépszerűbb név örökösét.

De bármilyen tényes volt a diadalut, s bármilyen impozáns a fogadtatás, melynek mint a nemzeti közérzet megnyilatkozásának, kétségkívül nagy erkölcsi értéke van, — jelentőségben tulszárnyalja mind ezt az a beszéd, melyet Kossuth Ferencz az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt tagjainak üdvözlésére válaszolva mondott, s mely az ő politikai programja körvonalozásának, a királyhoz és a nemzethez intézett ünnepélyes szózatának tekinthető.

A nagy fontosságu és minden tekintetben kiváló beszéd a következőleg hangzott:

Kedves barátaim!

Meg nem érdemlett megtiszteltetésnek tekintem azon fogadtatást, melyre méltattak. Ugy tekintem ezt, mint előlegezést azon szolgálatokért, melyeket hazámnak tehetni reményelek, ha erőm megfelel tiszta szándékomnak. (Éljenzés.)

Azon fény sugar, mely atyám sirjából eredve, érdemtelen fejemet érinti, nem kábit el, hanem érzeteli velem a felelősséget, óvatosan használni azon erőt, melyet a magyar nép szívével összeforrott név képvisel, és megvilágítja kötelességemnek s jogomnak terét.

Kötelességem és jogom hazámat szolgálni, és azért jöttem, hogy kötelességemet teljesítem és jogommal éljek, azon joggal, mely a legmagyarabb magyar ember fiának joga, olyan jog, melyet Kossuth Lajos fiától elvitatni nem helyes és nem célszerű kísérlet. (Ugy van!)

Atyám mondani szokta, hogy elvűsége termő maggá lehet a jövőendő földében, és poraiból kelhet ki az, mi életéből ki nem kelhetett.

A termő mag az ő poraival a haza földébe lett elásva, és én gondozni jöttem a magot, hogy kikeljen és felvirágozzék a haza függetlensége.

Helyesen mondá Helfy barátom: a tavasszal haza jöttem azért, hogy gyászoljam a nemzettel a nemzet halottját, most

pedig célom a nemzettel együtt dolgozni a nemzetért.

Haza jöve őszinte nyíltsággal meg kell hajolnom a nemzet akarata előtt, mely kibékült és fátyolt vetett a multakra. (Zajos helyeslés.)

Az ügy, melyet atyám védett, nem volt atyám személyes ügye, hanem a nemzet ügye volt; ezen ügyet elintézte a nemzet és legyen az ő akarata! (Éljenzés.)

Atyám, ki ujja alkotó a hazát, elítélhette, sőt visszautasíthatta azon honpolgárok határozatait, a kiknek legnagyobb része honpolgári jogukat neki köszönheték; — de nekem nincs ezen jogom, nekem kötelességem meghajolni a nemzet határozatai előtt, most, hogy egy másik szent kötelességet megszüntetett a halál.

Mégis sokáig haboztam, mielőtt ezen lépésre határoztam magam, mivel fájt olyast tenni atyám halála után, a mit nem tehettem és nem tettem volna életében soha.

De bár atyám elveit nem fogom feladni soha, ezen elvek megvalósítására más utat kell választanom, mely a nemzet jelen helyzetével gyakorlatilag összefér.

Több, mint két évtizeden át láttam, hogy a rideg negációval, az elveknek a tisztin ideális téren tartásával még atyám sem volt képes közelebb vinni a hazát az állami függetlenséghez, mint volt a kiegyezés utáni napon. — Az erőfeszítéshez, az emeltyü alkalmazásához alap kell, tényleges alap, a melyet a jelen helyzetben csakis az ország törvényei képeznek, mely törvények határain belül kell keresnem és fel is fogom lelteni a békés eszközöket, melyekkel elérhessük hazánk állami függetlenségét.

Ezen cél lesz életemnek és honfi működésemnek célja és tagadom, hogy ez illojális cél volna; mert nem tér el az 1790-i nagyon lojális országgyűlés kijelentésétől, miszerint Magyarország Ausztriának jó szomszédságon kívül semmivel sem tartozik. (Hosszantartó éljenzés.)

Megelégszem, ha elérhetjük azt, hogy az 1790-iki országgyűlés kijelentése ténynye legyen.

Nem jöttem e hazába semmi rendzavaró vagy illoyális célokkal és utógondolatokkal, még ha ilyen célok létezhetők lennének is a gyakorlati téren, még akkor sem volnának okszerűek oly uralkodóval szemben, aki kivételt képez 350 éves történelmünkben, az alkotmányhűségben, legyen ezen alkotmány jó vagy rossz. (Éljenzés.)

Nyíltan kimondom, hogy azon tényekből, miszerint az uralkodó fel tudta ismerni a kor szellemét, szakítani tudott családjá százados tradíciójával, sőt önmagának mult-

jával, ezen tényekből reményt meritek az iránt, hogy egykor fel fogja azt is ismerni, hogy a korszellem Magyarország állami függetlenségét, anyagi és hatalmi gyarapodását követeli, és hogy ezen függetlenség, ezen gyarapodás képezhetnék a trónus egyetlen és valódi tartós alapját a népcsoportulások végzettszerű fejleményeiben. (Éljenzés.)

Szivemben tehát nem táplállok semmi ellenségeskedést a nemzet által szentesített százados jogokkal szemben, sőt tisztelem a királyt úgy is mint uralkodót, úgy is mint embert, ki bámulatos lélekerővel viselte el a sors csapásait, melyek mint testvért és mint atyát érték. (Éljenzés.)

Azon ellentétnek, mely atyám s az uralkodó közt volt, véget vetett a halál: hogy ez ellentétekről a halál után mikép érzett atyám, megmutatá, midőn egy czipruságot küldött Deák sirjára és tudom, hogy czipruságot küldött volna egy más sirra is, ha a sors másképp rendelte volna a halandóság sorát.

A jelen hely és perczek nem alkalmasak arra, hogy kifejtsem, mit és mikép fogok cselekedni. Elég volt jeleznem, hogy békésen, megfontolva, törvényt tisztelve fogok haladni azon uton, mely atyámnak útja volt és a mely előbb-utóbb a haza állami függetlenségéhez vezet. Magasan fogom feltartani ezen uton tisztán és szepülően meghalt atyám szent zászlaját, míg rá nem tűzhetem a független és szabad magyar haza oltárára. Éljen a haza! (Zajos, hosszantartó, meg-megújuló éljenzés és éljen Kossuth Ferencz kiáltások.)

Kossuth Ferencz szavai leirhatlan lelkesedést keltettek. A beszéd fontossága már annak elhangzása alatt mindenkinek feltűnt. A képviselők folytonos helyesléssel szakították félbe Kossuth kijelentéseit, majd pedig gratuláltak neki a szerencsésen eltalált eszmemenethez.

Valóban volt is ok a gratulációra. Mert Kossuth Ferencz ezzel a leghelyesebb irányban jelölte meg jövőendő magatartását, és használt vele nemcsak önmagának, hanem használt a függetlenségi és 48-as pártnak is.

Balogh János beszámolója.

(P) Balogh János országgyűlési képviselő f. hó 28-án tartott beszámolójának nem kedvezett az időjárás. Nehéz, komor fellegek borították a láthatárt, s az ég könye kővér cseppekben hullott alá. Vajh' ki tudná megmondani, hogy mit siratott az Isten? A multat é, a melyben nincs öröm, avagy a jövőt, a melyben nincs remény? . . . Ugy a Balogh János beszámolójában, mint a Sima Ferencz zárószavaiban mind a kettőről volt szó bőségesen.

Hanem hát tartunk sorrendet:

A kedvezőtlen idő nem gátolta a közönséget, hogy szép számmal gyülekezék össze a Kossuth-

téren, meghallgatni a kíváncsian várt beszámolót. Az érdeklődést fokozta az a hír, hogy Hock János is beszélni fog; a mi azonban — sajnálatunkra — nem következett be; mert Hock Szentesen volt ugyan, de nem jelent meg a beszámolóban.

Már 11 óra körül volt az idő, a mikor Balogh János néhány barátja és a 48-as kör küldöttsége kíséretében megérkezett, a polgármesterrel együtt. Burián Lajos polgármester nyomban az emelvényre lépett és pár szóval felkérte a közönséget, hogy türelemmel hallgassa meg a beszámoló képviselőt. Erre a figyelmeztetésre — mint később kitűnt — valóban szükség volt, mert a türelem, a szentesiek ősi erénye, ezuttal el-elhagyta a hallgatóság egy részét.

Kezdetben azt hittük, hogy a beszéd nagy arányokat fog ölteni, mert Balogh János a bevezetésben jó messzire nyult vissza. Megemlékezett a linczi és bécsi békekötésekről, a Bocskay, Bethlen, Rákóczy-féle szabadságharcokról, a protestáns papok gálya-rabságáról, az 1790-iki országgyűlésről, a 40-es évek törvényhozásáról, a 48-iki törvényekről, az 50-es évek végén vívott egyházi harcokról, az újabb alkotmányos korszakban Irányi Dánielnek a vallás szabadságra és a polgári házasságra vonatkozó ismeretes indítványairól, a függetlenségi és 48-as párt 1892. évi december 31-én kelt „Szózat”-áról, Irányinak és Apponyinak az 1892-iki költségvetési vitában mondott beszédéről; s mindezekről azért, hogy általuk két dolgot bizonyítsanak be: egyfelől azt, hogy az imént megalkotott egyházi politikai reform a nemzet régi és állandó törekvését képezte, másfelől pedig azt, hogy ennek a törekvésnek az újabb korszakban a függetlenségi és 48-as párt volt a zászlóvivője.

S hogy ez a reform erkölcsileg kifogástalan, annak bizonyosságául hivatkozott a királyra, a ki erkölcsi fogyatkozásban szenvedő törvényalkotásához nem adta volna beleegyezését; továbbá annak bizonyosságául, hogy ez a reform nem ütközik a rom. kath. egyház hitelveibe — hivatkozott Franciaország, Spanyolország, Olaszország, Ausztria példájára, a hol már régebben behozták a polgári házasságot, s a katolikus egyház nem látott benne semmi sérelmet.

Ezek az okok készítették őt arra, hogy a kormány egyházi politikai javaslatát megszavazza. És megjósolja, hogy — dacára minden izgatásnak — rövid idő múlva az egész ország meg fog nyugodni a reform által teremtett új helyzetben.

Ezt a kijelentést viharos ellenmondás kísérte, a mely csak nehezen volt elcsitítható. Egyáltalában a beszédet több ízben zavarták meg heves közbeszólásokkal, s a hallgatóság egy részének idegessége szembetűnő volt. Ezt a — Szentesen szokatlan — viselkedést lehetetlen meg nem rónunk; mert mi sem osztozunk ugyan a Balogh János felfogásában, de illendőnek, sőt kötelességnek tartjuk tisztelettel viseltetni a mások meggyőződése iránt; és felfogásunk szerint a város képviselője joggal megkövetelheti azt, hogy midőn választóival szemben azt a kötelességet teljesíti, hogy sáfárkodásáról beszámol — beszédét még az ellennézettük is türelemmel hallgassák meg.

A zaj lecsillapodtával áttért a szónok a zsidó recepczió kérdésére. Emlékeztette hallgatóit, hogy a zsidósággal szemben Szentes város közönsége méltányosság és szabadelvűség dolgában megelőzte az egész országot; mert már 1861-ben és 1865-ben felvette a zsidókat a választó polgárok közé. Ő ebben a szabadelvű szellemben járt el akkor, midőn a zsidó recepcziót megszavazta; a mit annál szívesebben tett, mert őszintén lelkesedik zsidó polgártársainkért. Hévvél és bensőséggel sorolja föl a zsidóság hazafias erényeit, melyek ezt a népfajt méltóvá teszik arra, hogy minden jogban osztályos testvérünké tegyék.

Itt ismét kitört a vihar, dühös közbeszólások ropkódtek a levegőben; de Balogh azzal replikázott, hogy: „nem szentesi emberek kiabálnak itt, szentesi ember így nem beszél.”

Azán megemlékezett arról, hogy őket, a kik az egyházi politikai javaslatokat megszavazták — azzal vádolják, hogy megmentették a kormányt. Hát ő — ugymond — máskor is kész lesz megszavazni a kormány javaslatát, ha az a függetlenségi párt elveinek megfelel; mert ő előtte a kormánybuktatás nem cél, csak eszköz.

Az egyházi politika után a mezőgazdasági válságról is ejtett egy pár szót. Kijelentette, hogy ő nem szavazta meg a káros szerződéseket; és elítélőleg nyilatkozott arról a politikáról, mely a zárómélegben nagy fölöslegekkel hivatkozott de a mezőgazdaságért alig tesz valamit. Különben megjegyzi, hogy az államháztartás nagy fölöslege a regale váltásból származik, a mely — mint Szentes város példája is mutatja — nagy kárával járt a regale birtokosoknak.

Fogadja, hogy hiva marad a függetlenségi és 48-as pártnak, és igéri, hogy — mint a multban meg tette, — jövőre is szívesen eljár azokban a közügyekben, a melyekben közbenjárását kikéri. Végül Isten áldását kéri Szentes város közönségére.

Ezzel a beszámoló beszéd véget ért. Be kell vallanunk, hogy nem kellett biz az valami nagy lelkesedést; a minek egyszerű oka az, hogy sok minden volt benne, csak egy hiányzott, (de ez aztán egészen hiányzott): a harcias ellenzéki szellem duzzadó erőteljessége.

No de ezt a hiányzó részt busásan megtaláltuk a Sima Ferenc beszédében. Annak a beszédnek már volt sava, borsza, paprikája. Váltig prűszköltek is tőle a — pákuliczok, de annál inkább lelkesedett rajta az ellenzék.

Sima Ferenc, mint a szentesi függetlenségi és 48-as párt elnöke, mindenekelőtt köszönetet mondott Balogh Jánosnak a beszámolóért. Azután konstataulta, hogy Balogh János tényleg a függetlenségi és 48-as párt programjának megfelelően járt el, midőn az egyházi politikai javaslatokat megszavazta; s így ebből a szempontból magatartását semmi gáncs nem érheti. Azonban szóló, mint országgyűlési képviselő, nem követte a Balogh János és a párt többsége által választott utat, s nem szavazta meg a kormány javaslatát. Nem azért, mintha elvileg nem helyeselné az egyházi politikai reformot, hanem azért, mert azt most nem látja időszerűnek, s főleg azért, mert mint ellenzéki képviselő, nem érzi magát hivatva arra, hogy a kormány elszűpött szekerét a kátyuból kivontatni segítse; s különben is a mostani kormányban és pártjában nem lát garanciát a reform szabadelvű irányban való végrehajtására.

Itt egy pákulicz közbekiáltott, hogy: „Tápen kellene ezt elmondani!” Mire Sima rögtön visszavágtott, hogy: „Ott is elfogom mondani, mert Sima Ferenc mindenütt egyformán szokott beszélni.”

Ez incidens után folytatva beszédét, kifejtette, hogy az egyházi politikai reform Magyarországra nézve nem életkérdés. Egész tömege van a megoldásra váró kérdéseknek, melyek sokkal sürgősebbek és sokkal fontosabbak. Például azt a rengeteg összeget, melyet az állami anyakönyvvezetés igényel, jobb volna a mezőgazdaság istápolására fordítani. Ez kenyérkérdés az egész országra nézve, míg az egyházi politikai reform első sorban hatalmi kérdés a kormányra nézve. Meg van győződve, hogy a függetlenségi és 48-as párt ama tagjai, kik a javaslatok megszavazása által a kormányt megmentették, nem sokára be fogják látni, hogy ezzel a saját pártjuk életképességét gyöngítették meg.

Tény az, hogy Kossuth Lajos melegen ajánlotta a függetlenségi és 48-as pártnak az egyházi politikai javaslatok megszavazását; s a párt többségének magatartására nagy martirunknak ez a kívánsága döntő hatást gyakorolt. De ne feledjük, hogy Kossuth Lajos 45 évig távol volt az országból; az itt történeteket csak messziről szemlélhette, s így nem ismerte a maguk türethetetlen mivoltában azokat a viszonyokat, a melyeknek rettenetes sulya alatt nyög az ország. Ha itt élt volna köztünk, és tapasztalta, érezte volna ennek a kárhuzatos kormányrendszernek elviselhetetlen gyötrelmeit, bizonyára azt mondta volna, hogy: „mindenekelőtt söpörjétek el ezt az átkos rendszert és annak fentartóit, aztán fogjatok a reform munkához.”

Mert hasztalan a jó és szabadelvű törvény, ha a végrehajtás nincs jó kezekben. A mig például Csongrádvármegyében a mostani elemek kezelik a hatalmat, hiába hoznak czélszerű törvényeket, igazságos kormányzatra nem számíthatunk; mert a mi jó és előnyös van a törvényben, azt elkobozza az erőszak, s csak azt érezteti velünk, a mi rossz és hátrányos. Az ilyen rendszert gyökeresen ki kell irtani, s helyére új magot hinteni, hogy új fák sarjadzanak, a melyek enyhet és éltető gyümölcsöt adnak.

Rettenetes cinizmus kellett ahhoz, hogy ez a

kormány merészkedett segítségül hívni a Kossuth Lajos nevét, a midőn éppen ez a kormány volt az, mely Kossuthal szemben kivetkőzött a nemzeti érzésből. Hiszen emlékezhet rá mindenki, hogy a nagy vértanu halála alkalmával a mostani miniszterelnök — hivatkozva az ország közhangulatára — kieszközölte a király beleegyezését ahhoz, hogy a temetés költségeit az ország viselje, s a gyászpompában a kormány is részt vegyen. S alig hirdették ki ezt a vivmányt nagy diadallal, Bécsből nyomban jött a megdöbbentő hír, hogy az udvar megdöntölte a dolgot és visszaszívta az engedélyt. Mindenki azt hitte, és kormánykörökben is fennen hirdették, hogy erre a kormány a lemondásával fog felelni; és mi történt? A kormány tagjai nem mondtak le, de nem is mentek el a temetésre, hanem függöny mögül, titokban nézték azt végig, sőt titokban talán könyeztek is, mert hiszen ők is magyar emberek, s így bizonyára az ő honfi szívük is sajog, midőn a nemzet a fájdalom könyvét ontja. Fájhatott a kormány tagjainak az a mélységes megalázás, hogy kényszerítették őket jobb érzelmeik megtagadására; de nem mertek dacolni, nehogy megharagudjanak Bécsnek hatalmas urai.

Az ilyen kormányrendszert, a mely nem a nemzet közérzetében keresi erejének forrását, hanem Bécs kegyelmében — támogatni soha nem fogja, és megragad minden alkalmat a megbuktatására, még ha a függetlenségi és 48-as párt elveinek egy részét írja is csalétkül zászlajára,

Annál súlyosabb hiba volt az egyházi politikai harcban megmenteni a kormányt, mert az a győzelem által megizmosodva, ki fogja zsakmányolni megjavult helyzetének előnyeit. Például már a legközelebbi jövőben szőnyegre akarja hozni a közigazgatás államosítását. Ezt talán meg lehetne szavazni akkor, ha Magyarország független állam volna; de akkor, a midőn ugyszólván jobbágyi viszonyban áll Béccsel, a kormány hatalmát szaporítani annyi volna, mint növelni Bécs hatalmát fölöttünk; s ez egyenlő az öngyilkossággal. Csongrádvármegye alispánja ott volt a Kossuth temetésén, mert kiküldte a vármegye, a melynek választott tisztviselője; de ha kinevezett tisztviselő lett volna, nem mert volna megjelenni; a mint nem mertek a főispánok és a miniszterek, mert a megjelenésüket rossz néven vették volna Bécsben.

Az ilyen kormányrendszer soha se bírja megszerezni a nemzet bizalmát; hanem erőszakkal, a zsandárok és a katonák szuronyával kormányoz. El kell azonban jönni az időnek, a mikor ez a rendszer végkép lejárja magát. Az ország népe egyszer még is csak öntudatra ébred; s ha a jólét nem birt neki erőt adni, majd erőt ad az éhség, hogy elsöpörje ezt a bűneiben megvéhédte kormányzati rendszert.

Szólo ezért küzdött mindig, ezért fog küzdeni a jövőben is; mindaddig, a mig czélt nem ér, vagy el nem esik. S meg van győződve, hogy valahányszor azt mondja, hogy: „utánna” — elvtársai mindig habozás nélkül követik zászlaját. De ha a harc folyama alatt úgy hozná magával a sors, hogy el kellene esnie, — elvtársai ne álljanak meg fölemelni az elesettet, hanem feltartóztatás nélkül haladjanak a nagy cél felé, a mig elérik hogy a független Magyarország nemzeti érzéstől áthatott és minden idegen befolyástól független kormánya lesz!

Fölösleges mondanunk, hogy ez a beszéd elementáris erővel ragadta magával a közönséget. A viharos eljenzés bizonyította, hogy a vezér a se-reg lelkéből beszélt; s a szívből fakadt szavak szívhöz szólottak.

Városi közgyűlés.

(P.) A f. hó 29-én tartott városi közgyűlésről, tőlünk nem függő körülményeknél fogva, most nem hozhatunk részletes tudósítást; s csak rövid vázlatban közölhetjük az ott történeteket. Ezzel különben nem sokat veszítenek olvasóink, mert nem volt nagyobb szabású vita, s a tárgyalás minden érdekesebb epizód nélkül folyt le.

Még interpelláció is alig akadt. Mindössze Zsoldos Ferenc szólalt fel az ülés elején, és Kátai Pál János az ülés végén.

Zsoldos Ferenc fölemlítette, hogy a vármegye árkot huzat az országot mentén, de olyan keskenyre szabta a bejáratot, hogy azokon bajos dolog bevontatni a gépet; a földtulajdonosok érdekében tehát

kivánatosnak tartaná, hogy legalább 10 meter széles bejárókat hagyjanak. A polgármester megígérte, hogy majd utánna néz a dolognak; s megteszi, a mit meglehet.

Kátai Pál János pedig arra hívta fel a polgármester figyelmét, hogy a Balogh János országgyűlési képviselő beszámolója alkalmával egyik városi tisztviselő illetlenül és botránkoztató módon viselte magát; kéri, hogy a polgármester erélyesen dorgálja meg az illető tisztviselőt. A polgármester kijelentette, hogy megvizsgálja az esetet, s a körülményekhez képest intézkedik.

A napirend tárgyaira kerülvén a sor, a közgyűlés tudomásul vette a pénztárakról szóló jelentést.

Özv. Kiss Pálnének a szegény-menház javára tett s lapunkban már említett 200 frtos alapítványát a közgyűlés köszönettel fogadta, erről a nagylelkű adományozót jegyzőkönyvi kivonaton értesíti, s az alapítványi összeget takarékpénztárilag fogja kezelteni.

Özv. Teleki Józsefné az iránt folyamodott a képviselőtestülethez, hogy a részére eddig adott pénzbeli segélyt jövőre is utalványozza ki, mivel ő nem mehet be a szegény menházba. A közgyűlés kivételesen teljesítette a folyamodó kérelmét.

A szegényügyi bizottság azt az előterjesztést tette, hogy a közsegélyre szoruló szegények közül azoknak, a kik családi körülményeiknél fogva a menházba el nem helyezhetők, kenyér helyett pénzbeli segélyt adjon a város. A közgyűlés a javaslatot elfogadta; a kenyér kiosztást végkép beszüntette és egyszerűen kimondta, hogy csak oly szegényeket részesít segélyben, a kik családi körülményeiknél fogva a menházban egyáltalában el nem helyezhetők.

A bóldi rév vámszedési jogának haszonbérbe adása jóváhagyatott.

A csordajárás földék hasznosítása fölött, mint minden évben, ugy az idén is hosszas vita folyt. A gazdasági szakosztály azt javasolta, hogy 800 tehén legeltetésére hasittassék ki az eddigi terület, valamint a bikák és az állami ménék részére szükséges kaszáló; a bornyu gulyának is hagyassék fent kísérletképen még egy évre a tavaly kijelölt legelő; a csordajárás többirésze pedig még ez év őszén adassék haszonbérbe szántásvetés alá. A közgyűlés a javaslatot a bornyu-gulya fentartására vonatkozó rész kihagyásával fogadta el; s felhívta a szakosztályt, hogy a szájbér megállapítására tegyen javaslatot.

A virilisek névjegyzékének összeállítására bizottság küldetett ki.

Kocsis Adám és társai haszonbér leengedés iránt beadott kérelme elutasított.

Használó sorsban részesült Felber István és társai haszonbérleengedése iránt beadott kérelme is.

Végül szönyegre került a Kurcza-meder halastóva alakításának kérdése. A közgyűlés elállott attól a minap hozott határozatától, hogy a Kurcza-mederben készült csatorna területéért kárpótlást követel az ármentesítő társulattól, mivel a polgármester okmányyszerűleg bebizonyította, hogy a kérdéses terület minden kárpótlás nélkül engedte át a város a társulatnak. Továbbá egyelőre nem követeli a képviselőtestület a felső kurczatoroki zsilip kiépítését sem. Hanem megkeresi a társulatot, hogy a halastóva alakítás folytán szükséges gátakat és műtárgyakat a saját költségén építtesse ki. Tette pedig ezt azért, mivel a közgyűlésben jelenlévő Fekete Márton társulati főigazgató és Biró Elek tőmérnök kiállításba helyezték, hogy a kívánt építkezéseket a társulat önköltségén teljesíteni fogja, és hangsúlyozták, hogy a vadvízek és az ártézi kut felesleges víze a halastó számára elég vizet szolgáltatnak, de szükség esetén a mindszeinti vízemelő-gép segítségével lehetne a halastóba vizet bocsátani, mert a vízemelő-gép 36 óra alatt 2½ meter magas vízzel képes a Kurcza medrét megtölteni.

A közgyűlés örült a társulati főtisztviselők szíves előzékenységének. Csak Szeder János támaszkodott egy kicsit abban, hogy, ha a víz megtenné is azt a szokatlan szíveséget, hogy felfelé folylyon, vajon a mindszeintiek és a szegváriak hajlandók lennének é a mi kedvünkért a saját Kurczájuk elárzását megengedni? Erre a fogas kérdésre azonban senkise mondott kádencziát. S a közgyűlés boldog meglepedéssel szétoszlott.

Helyi és vegyes hírek.

(r.) A közigazgatási bizottság f. hó 30-án tartott üléséről szóló tudósításunkat — sajnálatunkra — tér hiánya miatt kénytelenek voltunk kihagyni. Jövő számunkban azonban hozni fogjuk.

(r.) — A **temesvár-nagyszentmiklósi vasút** építésének megkezdése alkalmából az építelő konzorcium — mint halljuk — nov. 3-án, szombaton, Nagy-Szent-Miklóson „kapavágási ünnepélyt” rendez. Az ünnepélyre vidékünk notabilitásai közül is többen hivatalosak.

— **Halottak napja.** A halottak szomorú emlékét november 2-án ünnepli meg a keresztény világ. Ez a nap az idén holnaputánra azaz péntekre esik, csütörtök vagyis holnap este lesznek tehát ki-világítva a temetői sirok, hogy jelképezzék a sötétben égő mécsesét azt a szeretetet, a mely még a sirok birodalmában is önzetlenül követi elhalt kedveseink emlékét. A helybeli rk. egyház hívei körmenettel fognak kivonulni ekkor este 6 órakor a temetőbe, a hol istentisztelet fog tartatni. A többi egyház hívei is nagy számban szokták megkeresni ilyenkor a temetőt, hogy a feledni nem tudó szeretet meleg könnyeivel áldozzanak a porladó kedves halottak emlékének és a szív bensőségével mondhasák a porladókra, hogy: Nyugodjanak békével!

— **Az iparos ifjak hangversenye.** Vasárnap este tartatott meg az iparos ifjak dalegyetelenek első hangversenye a fényesen berendezett Kass-szállóházban. Szép es előkelő közönség hallgatta végig azt az igazán változatos műsort, a melynek minden egyes darabja élénk tetszést aratott. Noha anyagi tekintetben némi kívánni való maradt fenn ez estély sikerénél, az erkölcsi siker mégis felül mult minden várakozást. A hallgatóság között ott láttuk vármegyéink főispánját is, a ki meleg szavakban fejtezte ki elismerését, a dalárda karnagyának a sikeres tanításért. Táncz követte a hangversenyt s az első négyest 40 pár tánczolta. Az összes tisztajóvédelem körülbelül 12 frtra tehető.

— **Járvány.** A napokban a Bökényben rendelkezte el rendőrkapitányságunk a hivatalos zárlatot, ugyanezt volt kénytelen tenni tegnap Kistőkén is, a hol Pinter Istvánnak hullott el orbánczban 6 drb. sertése. A járvány tehát ugy látszik otthont akar nálunk találni, — pedig senki sem marasztalja.

— **Megőrült.** A helybeli szegény-menházban tegnap viradóra Szalontai Julianna megőrült. Előtte való nap délután még egy esküvő megtekintetésére kért engedélyt a gondnoktól, mit ez felügyelet mellett meg is engedett neki és este 9 óra tájban már az örütség félreismerhetlen jelei mutatkoztak rajta. Örülési rohamában mind kizavarta lakótársnőit a hálóteremből úgy, hogy ezek rémülten sikoltoztak segítségért, míg 11 óra után már ártalmatlaná volt téve. A szerencsétlent a helybeli közkórházba szállították be és egyelőre most ott ápolják a tovább intézkedésig.

— **Lopás.** Apró jószág husra fajt valami élelmes embernek a foga és mert Kókai József alsóreti tanyáján ugyancsak sok volt a tyuk meg a kácsa; azért a napokban azt dézsmálta meg valaki és mintegy 18—20 drb. összepakolásával tovább állott. A csendőrség erélyesen nyomoz és már nyomában is van a nem épen rossz izlésű tettesnek.

— **A ki akkor lop mikor részeg.** Érdekes ember lehet Göbolyós István, nem azért mert iszik, hiszen ezt tennie kell ha szomjazik, de azért, mert ha iszik, hát azt nézi magáénak ami a másé. A napokban legalább ekkép cselekedett; mert miután jól bevett az idén termett jó karczából — illetve sziverősitőből és ezután Nagy Imre uram felé ment el, hát ugy találta a dolgot, hogy még sem egészen jól van az, hogy egyik embernek több legyen a kukoriczaja, mint a másíknak és hogy ne töprenkedjék sokáig, Nagy Imrétől el is emelt 50 kilónyi morzsolt kukoriczát. Nagy Imre azonban nem egészen osztja ezt az ideális szocialis eszmét, azért feljelentést tett Göbolyós István ellen. A rendőrkapitányság előtt azonban már Göbolyós István sem mutatta magát igazi szocialistának; mert oda igyekezett magyarázni tettét, hogy mindezt ő csakis illuminált állapotban cselekedte. Denique az igazi szocialisták, mégis csak borközi állapotban teremnek.

— **Bitangásban.** A városi bitangakolban 1 drb. üsző őriztetik. Tulajdonosa a kellő igazolás mellett átveheti.

— **Nem esküdtek fel.** A napokban az orosházi közsegházánál a népfelkelők megjelentek,

hogy főlesküdjének. Egy Göndös János nevű 38 éves nazarénnas egyén kijelentette, hogy ő nem esküszik fel. Göndöst azonnal letartóztatták és elszállították. — Mikor a többiek letették az esküt, akkor előállt egy Dénes József nevű 33 éves egyén s kijelentette, hogy ő nem mondta el az esküt s nem is fogja elmondani, mert ő nazarénnus. Dénest is letartóztatták. — Göndöst azért, mert nem esküdött föl, már egyszer több évi börtönrel büntették s a büntetést ki is állotta s most újra meg fogják büntetni.

— **Sikasztás a postán.** Az orosházi postahivatalnál nagyobb sikasztásnak jöttek nyomára. A sikasztást Lesnikán Sándor erdélyi 21 éves fiatal ember követte el. Lesnikán június 1-én jött Orsházára. — A sikasztásokat ugy követte el, hogy hamis bélyegzőkkel utalványokat állított ki, még pedig három darabot s mindegyiket 500 frtról. Ő volt az utalvány-kifizetési osztálynál s a sikasztást ugy követte el, hogy az utalványokat elkészítette s az 1500 forintot felvette. Péntek este óta Lesnikánt a közsegházánál őrizet alatt tartják. — A vizsgálatot a nagyváradi postaigazgatóság egyik hivatalnokja teljesíti.

— **Meggyilkolta és elegette.** Barbár kegyetlenséget követett el Sárközujlakon, Szatmármegyében egy Samu Gábor nevű tizenhét éves parasztsuhancz. Előbb megölt a szabadban egy fiatal leányt, Futár Anikót, hogy nyolcz forintját elrabolhassa, aztán begöngyölte a hullát egy lepedőbe, s bevitte egy közeli pajtába. Hogy gazsága ki ne derüljön, felgyújtotta a pajtát s megakart szökni, de nem messze elfogták. A hulla azonban bentégett a pajtában.

— **Czigányveszedelem Verpeléten.** Verpeléten, a hol a jó szüzdohány terem, választás volt, minek következtében ifjabb Veres Józsefnek olyan fényes kedve támadt, hogy forgópisztolylyal lödözött az utcán. A szegény muzsikus cigányok ennek következtében, daczára, hogy minden lövés a magas égnek volt irányozva, szörnyen megijedtek s először kérve kérték Veres Józsefet, hogy hagyjon fel a gyilkos munkával, azután pedig le akarták fogni nehogy bele löjjön a — nagybögőbe. Veres Jóska erre megharagudott és kirántva magát a morok közül:

— Durr! Durr! kétszer közéjük lött. A lövésekre mind a tizenkét cigány hasra esett s daczára minden költögetésnek, egy óráig sem lehetett őket felverni, azért be is vitték mind a tizenkettőt a közsegházába. Ezalatt aztán rémes hire támadt:

— Veres Jóska két lövéssel tizenkét cigányt ölt. Történt azonban, hogy a kántornak — mint a kántoroknak rendesen — jó gondolata támadt. Az öregbíró kontózára tizenkét üveg vörösbort hozatott s azzal elkezdte itatni a cigányokat. Csodálatos dolog, hogy a holt cigány, szemét ki sem nyitva, egy-két kortyra kiitta az üveg bort. Hasonlékép tett a többi tizenegy is. Ekkor a kisbíró korbácsot fogott, a holt cigányok pedig felugráltak és elfutottak a nagykorcsmába s ott tovább muzsikáltak ifju Veres Jósának.

* **A nemzetközi közegészségi és demográfiai kongresszussal** kapcsolatos kiállításon dr. Wekerle és Hieronymi miniszterek Keleti J. kötőszer- és orvosi műszergyáros kiállítását is megtekintették, s a czég gyártmányairól elismerő hangon nyilatkoztak.

* **Unghváry László** czeplédi jóhírű gyümölcsfaiskolájának mai számunkban megjelent hirdetését t. olvasóink figyelmébe ajánljuk.

CSARNOK.

A hamisító

vagy:

Ribillió a mucsai banketten.

Szenzáció dolgában a dunaföldvári pénzhamisító banda elfogásához hasonló eset történt Mucsán a napokban, mely oly izgalomba hozta az egész várost, hogy kíváncsian várták a „Réz Trombita” és „Mucsai Hazudozó” című lapok megjelenését a benszülőttek.

Az eset ugy történt, hogy Mucsa intelligens fiataljai bankettet rendeztek, mely táncvigalommal volt egybekötve. A város notabilitásai sorában ott lehetett látni a fő és alispánt, S o l l Izidor S. takarékpénztári könyvelő, pinczér-egyleti titkárt, Dr. Háb János egyetemi professzort és alsaktert, R o t s z a k á l u Teobald (alias Grüncevig Dodi) utazó perfolyatnok, egyházi és anyakönyvvezető; utóbbiak mint rendezők szerepeltek. A hölgykoszoru koronája Mondscheinfeld Fruzsina volt (lilaszin alj — kék derék, hajviselet a la Pompadour.)

Fruzsina mellett ült a sajtó egyedüli képviselője, rézfarkfalvi Futta Kóbi a „Mucsai Hazudozó” című hetenkint kétszer megjelenő sajtókaró társzerkesztője, hírfutoknoka, az alispáni talpnyaló rend lovagja.

Fruzsina ábrándos tekintetet vetett a mellette ülő Kóbira és felsóhajtott:

Futta Kóbi hivem,
Az egekre kérem!
Azt a tortát, édes tortát
Szeresse meg nekem!

Kóbi ellágyulva, Fruzina andalító hangjától,
reá tekintett a kisorsolendő tortára és felelte:

„Lehozom ragyogásit az égnek.”

Fruzina kissé félrevonult (megecseszette a midert) azután megtörülte halászleves ujjacskáit alsó szoknyájába (kék barchet, csipkés széllel, fekete harisnya) és mintegy biztatva Futta Kobit, vállaira helyezte kezét mondván:

„Nosza hát!”

Ép abban a perczben huzták ki a nyeroszámot:

18

hangzott szét a teremben minden ajakról azután csend lön. Futta Kóbi, kinél a 181-es szám volt, hirtelen kivakarta az egyest és szaladt a bizottsághoz a tortáért.

Elképzelhetni azonban a riadalmat, midőn az induló félben levő Kóbittól a tortát elvették, és „Hamisít! Meg kell fogni! Üsd! Csak a fejét, hogy megne sántuljon!” kiáltások hangzottak fel.

Valóban csoda volt hogy az ott lévő fiatalok megtudta örízni nyugalalmát és a dolog nem tettlegességgel: pofonnal végződött, midőn Soll takarékpénztári könyvelőnek (a ki jól leszidta Futta Kóbitt) Futta Kóbi azt felelte: Nő, még maga lázmáz! Hissen épen maguk hamisítanak, megvakarnak. Óriási csend lett e szavakra, minden szem Muca fő- és alispánja felé fordult, kik látható örömmel tapasztalták: mily szépen megőrzi az ifjúság nyugalalmát.

Alig távoztak azonban azok el, kitört a ribillió s Kóbitt (ki ezalatt a családi batáron elügetett) halálra keresték.

Másnap óriási zendülés támadt Mucsán!

Rézfarkfalvi Futta Kóbi drága életére, most ugyanazok a csendőrök vigyáznak, a kiknek segítségével tartotta közgyűléseit dr. Esznelküli expolgármester és ügyefogyott ügyvéd.

Fruzina az ijedségtől idegbajt kapott. Rézfarkfalvi Futta Kóbi megnyugtására tegnap reggel kiadott orvosi bulletin szerint azonban veszély nincs.

A történésekre még rá térünk.

Tiszta vér adja az egészséget!

Titkos betegségek, kiütések, sápadtság, általános fáradtság, gyengeség mind megszűnnek, ha a vér egészséges! A mi módszerünk használata mellett alapos eredményért jót állunk.

Kérdéseknél a válasza szükséges 10 kros bélyeg melléklendő.

„OFFICE SANITAS,“ PARIS,
30. Faubourg Montmartre.

Hirdetmény.

Értesíttetnek az 1874 és 1876-ik évben született ifjak, hogy az 1874-ik évben született, s jövő év elejével hadköteles korba jutó, valamint az 1876-ik évben született, s jövő év elejével I-ső korosztályú népfelkeltési kötelezettség alá jutó ifjak összeírása november hó 1-ső napján kezdetét veszi.

Felhívom tehát úgy az 1874, mint az 1876-ik évben született, hadköteles és népfelkeltőköteles ifjakat, hogy összeírás végett a főjegyzői hivatalban november 1-ső napjaiban mulhatlanul jelentkezzenek, még azon esetben is, ha ez iránt külön idézést nem kapnának. A jelentkezést elmulasztók a törvény szigorával fognak büntettetni.

Kelt Szentesen, 1894. október 17.

Magyar Elek,

3V3 főjegyző, Szentes város katonaugyvezetője.

SZALAY MIKLÓS
ÜGYVÉD,

ügyvédi irodáját

Szentesen a kispiacon

Pacher-féle házban
megnyitotta. 2-4

Kiadó lakás.

Sütő Gábornak IV. tized 8. szám alatt fekvő s két utcza szoba, konyha, éléskamra és fásszínből álló lakása azonnal kiadó. Értekezhetni a tulajdonossal ugyanott.

Szabadalmazott találmány!

Fejkorpa elleni kenőcs, a fejbőr-hámlás és fejiszketegség megszüntetésére.

Majd minden embernek a feje korpás, mi nem egyéb, mint a fejbőr felületének hámlása.

Hogy ez és az ezzel járó fejiszketegség mennyire alkalmatlan, azt mindenki tudja.

Sikerült nekem egy oly **kenőcsöt** fel találni, mely nemcsak a fejkorpa képződését, de az ezzel járó kellemetlen fejiszketegséget is megszünteti.

E kenőcs tiszta zsiradékából és egy virág porából van összevegyítve, teljesen ártalmatlan és biztos kipróbált szer a fejkorpa és fejiszketegség ellen; sőt a gyakori fejfájás ellen is sikerrel használható.

E szabadalmazott kenőcsöt **férfiak** és **nők** egyaránt használhatják, s mindenkinek mint biztos kipróbált szer ajánlja a feltaláló.

SZABÓ LAJOS.

Használati utasítással mellékelve egy tégelynek ára **60 kr.**, nagyobb **1 frt.**

Egyedüli raktár Szentesen: **Wellisch Vilmos** üzletében. 5-6

Vasuti menetrend.

Budapest—Szentes.

Budapestről indul 8 óra 25 perc reggel, 1 óra 55 perc délután, 9 óra 15 p. este és 10 órakor éjjel.
Szoónokra érkezik 11 óra 24 perc délelőtt, 3 óra 53 perc délután, 11 óra 12 p. éj. 1 óra 07 perc éjjel.
Szoónokról indul 11 óra 55 perc délelőtt, 4 óra 35 perc délután, 3 óra 55 perc éjjel.
Szentesre érkezik 3 óra 45 perc délután, 8 óra 17 perc este, 8 óra 15 perc reggel.

Szentes—Budapest.

Szentesről indul 6 óra 5 perc reggel, 11 ó 37 perca d. e. 6 óra 20 perc este.
Szoónokra érkezik 10 óra délelőtt 3 óra 48 perc d. u. 10 óra 1 perc este.
Szoónokról indul 11 óra 15 perc d. e. 4 óra 18 perc. d. u. 2 óra 39 perc éjjel. 5 óra 23 p. reggel.
Budapestre érkezik 1 óra 20 perc d. u. 7 óra 35 perc éjjel 7 órakor reggel.

Szentes—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentes—H.-M.-Vásárhely.

Szentesről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 15 perc délután.
H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 37 perc délelőtt, 7 óra 08 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentes.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 10 perc délután, 8 óra 10 perc éjjel.
Szentesre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 6 óra 00 perc délután és 10 órakor éjjel.

Egzselyem, mintázott Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenként 85 krtól 3 ft 65 krig — valamint **fekete, fehér és színes** szelyemszöveteket 45 krtól 11 ft 65 krig szállít — sima, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen **Hennebeg G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Üzlet eladás!

Megyeri Pál mindszentí kereskedőnek, Mindszentent 15 év óta fennálló virágzó **fűszer-üzlete** halálózás következtében szabadkézből bármely pillanatban eladó, esetleg haszonbérbe is kiadó. A feltételek iránt a tulajdonosnál bővebb felvilágosítás nyerhető. 3-3

